

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. ledna 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jiriny Říhové a přísedících Lady Gerhardtové a Stanislava Švarce

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

narozen [datum] v Kladně, bytem [adresa], [PSC], [obec], naposledy bez práce, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Jirice,

je vinen, že

nejméně v době od konce června 2017 do dne 14. 1. 2018 v Kladně - [část obce] v ulici [ulice] číslo popisné [anonymizováno], poté v Kladně v ulici [obec] číslo popisné [anonymizováno], a na dalších místech, týral svojí přítelkyni [jméno] [příjmení], s níž žil ve společné domácnosti, tím způsobem, že ji zpočátku, v období od konce měsíce června 2017 do měsíce října 2017 tím, že ji neustále podezříval z nevěry, nepracoval, nepřispíval finančními prostředky na chod domácnosti, používal jí vydělané finanční prostředky pro vlastní potřebu, vyčítal jí práci servírky, nutil ji k zablokování telefonních kontaktů přátel a známých, kontroloval v jejím mobilním telefonu veškerou komunikaci, dále ji i s její nezletilou dcerou [jméno] [příjmení], nar. [rok], v nočních hodinách donutil opustit místo bydliště, přičemž své jednání umocňoval údery a kopy do různých částí těla, v měsíci říjnu 2017 poškozenou v pronajatém bytě rodinného domu v ulici [ulice a číslo], v Kladně, fyzicky napadl tím způsobem, že ji několikrát udeřil pěstí do oblasti celého těla a hlavy, tahal za vlasy, což ji bolelo, tímto jednáním jí způsobil hematomy a pohmožděniny, následně v blíže nezjištěné době v měsíci listopadu 2017 po předchozím slovním napadání poškozenou za přítomnosti její nezletilé dcery [jméno] [příjmení] několikrát udeřil pěstí do oblasti celého těla, čímž jí způsobil pohmožděniny po celém těle, v blíže nezjištěné době v prosinci 2017 ji v uvedeném bydlišti udeřil pěstí do oblasti levého oka, čímž jí způsobil hematom a zhmožděniny, dne 14. 1. 2018 v dopoledních hodinách v koupelně domu začal sprostě nadávat,

pak ji bil pěstni po celém těle, po pádu na zem, ji kopal do nohou i rukou a nepřestal i přes její prosby, poté ji donutil, aby se oblékla a šla ho udat na policii, když se bránila a odmítala jít, přiložil jí k noze kuchyňský celokovový nůž o celkové délce 22,5 cm a řekl, že ji zabije pokud nepůjde a dalším bitím, kterým jí způsobil hematomy na různých částech hlavy a četné hematomy na dolních a horních končetinách, ji přinutil jít k policejní služebně Obvodního oddělení PČR [obec] - [část obce], kam ji doprovázel a pod hrozbou dalšího bití požadoval, aby ho udala s tím, že předpokládal, že to jako v ostatních případech neučiní a v případě, že bude policií zadržen, tak půjde do vězení a popsáním jednáním způsobil [jméno] [příjmení] posttraumatickou stresovou poruchu, která u poškozené trvala nejméně v době od listopadu 2017 do května 2018, tedy vážnou poruchu zdraví, která u poškozené trvala delší dobu, porucha zdraví poškozené spočívala nejméně v tom, že poškozená měla problémy se soustředěním pozornosti, když soustředění pozornosti bylo narušeno úzkostí a obavami, měla problémy s řešením situací, odkládáním návštěv psychiatra, problémy projevující se v nejistotě, pocitu viny a studu, měla snížené sebehodnocení, přetrvával u ní pocit viny za stav v rodině, přetrvávaly u ní překážky pozitivního vnímání, přetrvávala u ní úzkostní a depresivní symptomatika, projevovala se nespavost, měla zesílené úlekové reakce, projevovala snížené sebevědomí a depresivní stavy, trvala nutnost brát antidepressiva,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) a b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku i za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 a 3 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 2. 8. 2018 spisové značky 2T 106/2017 ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2018 spisové značky 9To 275/2018 (skutek popsán pod bodem 2 uvedeného rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 2. 8. 2018 spisové značky 2T 106/2017) k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 40 (čtyřiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o uložení samostatného trestu odnětí svobody z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 2. 8. 2018 spisové značky 2T 106/2017 ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2018 spisové značky 9To 275/2018 (trest uložen pod bodem ad II uvedeného rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 2. 8. 2018 spisové značky 2T 106/2017), jakož se zrušují i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit [jméno] [příjmení], naposledy bytem [adresa obžalovaného].

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se [jméno] [příjmení] se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na občanskoprávní řízení.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se [ulice] průmyslová zdravotní pojišťovna, [ulice a číslo], [část obce a číslo], [obec], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázány skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v přípravném řízení vypověděl, že s poškozenou se seznámili přes sociální síť. Pak spolu začali bydlet. Žili spolu asi pět let. Je pravdou, že se hádali kvůli jejímu zaměstnání, poškozená pracovala v pohostinství. Dne 14. 1. 2018 se opět pohádali. V pokoji ji ze vzteku kopnul do nohy a pak šli na policii. Nožem jí nehrozil ani ji tímto způsobem nenutil, aby šla podat trestní oznámení. Jen chtěl, aby šla na policii, protože toho měl všeho dost. Doprovodil ji až ke stanici. Cestou se jí nedotkl, ale nadával jí. Jednou na ni zařval, aby na tu policii šla, když nechtěla.

3. U hlavního líčení obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vypověděl, že to, co je mu kladeno za vinu, není pravda. Hádali se, ale určitě ji netýral. Je pravda, že spolu žili ve společné domácnosti. [jméno] [příjmení] je dítětem pouze [jméno] [příjmení]. [příjmení] [jméno] [příjmení] děti nemají. Od června 2017 do 14. 1. 2018 bydleli v rodinném domě v Kladně v [obec] ulici [anonymizováno]. Pokud jde o adresu [adresa]. Pokud měl údajně podezírat svoji přítelkyni z nevěry, neměl pracovat a přispívat na chod domácnosti, používat její vydělané peníze pro sebe, tak k tomu uvedl, že pracoval, chodil do práce v době od června 2017 do října 2017. Nepracoval pouze v prosinci. Vystřídal práci v [anonymizováno] a pak šel do [obec]. Z pěti měsíců od června do října pracoval čtyři měsíce. Na domácnost přispíval tím, že ze své výplaty platil nájem. Je pravda, že poškozenou v té době neustále podezíral z nevěry, nevěra se mu i potvrdila. [příjmení] jí, že v práci, kde dělala servírku, tráví i své volno. [příjmení] se o holku i domácnost. [příjmení] ji k tomu, aby zablokovala telefonní kontakty se svými přáteli a známými. Nekomunikoval jí komunikaci v mobilním telefonu. Pokud poškozenou a její nezletilou dceru [jméno] [příjmení] měl v nočních hodinách donutit opustit místo bydliště, takto je pravda. Chtěla odjet k mamě, pořádku se s ním hádala, ale nakonec ji pustil zpátky domů. Není pravda, že by do poškozené kopal, jen ji strčil, ale ne nějak surově. Dítě stálo venku. [příjmení] ji strkal uvnitř u dveří, dítě v té době bylo venku. Neudeřil do ní, jen do ní strkal, nekopal do ní. Vlastně ve [část obce] ji jednou kopl, když jí řekl, ať ho jde udat na tu policii. To byl jediný případ, kdy na ni fyzicky zaútočil, také toho litoval. Pokud v říjnu 2017 měl poškozenou fyzicky napadnout tak, že ji měl několikrát udeřit pěstí do oblasti celého těla a hlavy, tahat za vlasy a způsobit jí hematomy a pohmožděniny, takto je vlastně ten případ toho kopnutí, to bylo 14. 1. 2018. V říjnu se toto neodehrálo, opravdu jí neubližoval. Pokud údajně v listopadu 2017 po předchozím slovním napadání měl poškozenou za přítomnosti její nezletilé dcery udeřit několikrát do oblasti celého těla, způsobit jí pohmožděniny po celém těle, k tomu uvedl, že se to nestalo. Pokud v prosinci 2017 ji měl udeřit do oblasti levého oka a způsobit jí hematoma a zhmožděniny, to se také nestalo, v životě ji neuhodil. Pokud jí 14. 1. 2018 v dopoledních hodinách měl v koupelně domu začít sprostě nadávat a bít ji pěstmi po celém těle, k tomu uvedl, že ne, to bylo to kopnutí. Ve spršel byl, říkal jí, co to má znamenat, že si zase píše s tím, že si myslel, že začnou znovu, kdy skončila v té práci. Ptal se jí, jestli mu je nevěrná, ona mu řekla, že chce být s ním, prostě mu pak ujely nervy a lituje toho. Přiznává se, že ji nakopl, nestalo se, že by ji bil pěstmi po celém těle, nekopal ji po pádu na zem do nohou a rukou. Jen ji prostě kopl a ona upadla. Je pravda, že jí řekl, aby ho šla udat, protože toho litoval. Žádným kuchyňským nožem jí nevyhrožoval a neřekl jí, že ji zabije, když nepůjde, to vůbec není pravda. Doprovodil ji na náměstí a pak šel domů. [příjmení] ji opravdu jen v tom jednom případě a to bylo až v tom [část obce] 14. 1. 2018. Předtím ji nijak fyzicky neatakoval ani pěstí, jen do ní strčil. Žádné poranění jí nikdy nezpůsobil. Neví, zda všechna zjištěná poranění, co měla poškozená na sobě 14. 1. 2018, pocházela od něho, nevybavuje si, jak spadla. Při tom pádu si mohla ještě něco udělat. Ten pád si moc nevybavuje. [příjmení] ji jednou kopl a ona upadla na zem. Když se zvedla, tak se oblékla a šla na tu policii. Nevyhrožoval jí, že ji zabije, šel s ní jenom na to náměstí a pak šel s ní domů. Pak pro něho přišli policajti. Poškozená šla na policii dobrovolně. Obžalovaný si myslí, že ho šla udat kvůli tomu

[jméno], se kterým poškozená žije. Obžalovaný jí řekl, ať ho jde udat a ona tam šla normálně sama. [příjmení] s ní šel na náměstí k autobusu, pak se otočil a šel domů. Myslí si, že ji nepronásledoval až ke dveřím policejní služebny, otočil se a šel domů. Myslí si, že ji neviděl, jak zachází do policejní služebny. Policie ho pak zadržela asi za dvě hodiny. Když ho policie zadržela, byl doma v bydlíšti v [obec] ulici. Při cestě na policii poškozené nenadával, dá se říci, že tam šli a bylo ticho. [jméno] [příjmení] v té době byla u otce. To, že se [jméno] [příjmení] sebrala a šla na policii, nebylo důsledkem toho, že by jí vyhrožoval nožem. Soužití s poškozenou by hodnotil jako dobré do té doby, než začala dělat servírku. Pak už to bylo špatně. Hádala se s obžalovaným kvůli maličkostem, hádky vyvolávala ona, on, až když začala dělat servírku a kvůli tomu [jméno]. Do poškozené strčil, když jí zavřel ty dveře, aby se uklidnila, strčil do ní asi dvakrát. Strkali se proto, že se hádala, on ji prosil, ať přestane, že už je večer a ona řekla, že pojedete k mámě. Řekl jí, ať jede, když chce. Ona se pořád hádala, tak jí zavřel dveře a pak ji pustil domů. [příjmení] jí, že je stále v práci, že se vůbec nebaví. Slovní hádky mezi nimi padly, on v té době užíval marihuanu třeba jednou měsíčně. V lednu 2018 zjistil, že má vztah, měl ji rád, chtěl s ní bydlet, ruply mu nervy, proto ji kopl. Také se stalo, že bouchl [jméno] do ramene, myslí si, že do levého ramene, vlastně na stranu, nepamatuje si, v jakých pozicích byli, měli jen jeden pokoj a tam spadla poškozená na zem. Neví, zda tam mohl být nějaký předmět, o který by se zranila. Určitě při tom pádu si asi něco udělala. Jeho rodiče chtěli, aby se s poškozenou rozešel, protože si nerozuměli. Měl souhlas poškozené, ať se podívá do jejího telefonu. Telefon jí nekontroloval, byl to jenom jeden případ.

4. Z popisu výpovědi obžalovaného tak, jak je učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení, vyplývá, že obžalovaný svoji účast na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku částečně doznává, zejména pokud jde o jednání ze 14. 1. 2018, nicméně zejména ve své výpovědi tak, jak ji učinil u hlavního líčení, snižuje míru svého zavinění, míru násilí, kterého vůči poškozené měl použít a popírá, že by 14. 1. 2018 nutil poškozenou, aby se dostavila na služebnu obvodního oddělení policie [obec] – [část obce] i pohružkou nožem, který jí obžalovaný měl přikládat k noze. Obžalovaný doznává i další konflikty a násilí vůči poškozené, ale opět zejména ve výpovědi tak, jak ji učinil u hlavního líčení, snižuje míru agresivity jednání, kterého se měl vůči poškozené dopustit, bagatelizuje útoky, kterých se měl vůči poškozené dopouštět, pokud se měl vůči ní dopouštět fyzického násilí a i výhrůžek a nadávek.

5. Kromě částečného doznání obžalovaného tak, jak je popsáno shora, byl obžalovaný z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku usvědčován a jeho obhajoba tak, jak je popsána v jeho výpovědích shora, byla vyvrácena především výpověďmi svědkyně a poškozené [jméno] [příjmení]. Tato svědkyně v přípravném řízení vypověděla, že jejich vztah se výrazně zhoršil v období od června roku 2017, kdy ji obžalovaný začal opakovaně psychicky a fyzicky týrat. Slovně ji opakovaně vulgárně urážel hrubými výrazy, „mrdko, koště“, vyhrožoval jí zabitím, přičemž tato slova končila fyzickým napadením její osoby. Kontroloval jí mobilní telefon i facebook. Obžalovaný ji bil tak, že jí dával pěstí do různých částí těla. Také ji tahal za vlasy, což ji hrozně bolelo. Ke konci soužití ji napadal dvakrát do týdne. Po napadení se jí omlouval a uváděl jí, že ji má rád a nechce ji ztratit, pak ji zase uhořel. Lékařské ošetření vyhledala pouze po posledním fyzickém napadení. Dne 14. 1. 2018 jí po předchozí hádce kvůli odblokovaným kontaktům na facebooku začal mlátit a následně na ni vytáhl nůž, kterým jí hrozil a požadoval po ní, ať ho jde udat na policii nebo ji zabije.

6. U hlavního líčení poškozená [jméno] [příjmení] velmi emotivně vypovídala odděleně od obžalovaného a uváděla, že je pravda, že od konce roku 2017 do ledna 2018 žili společně s obžalovaným ve společné domácnosti. Přispívala a všechno hradila ona, protože chodila do práce. Obžalovaný nepracoval, byly problémy, hádky, chyběly jim peníze. Všechno platila ona, obžalovaný v té době neplatil nájem nikdy. Pracoval chvíli v [anonymizováno], pak v [obec], naposledy pracoval v [obec], nedával jí žádné peníze. Je pravda, že ji neustále podezříval z nevěry, že někoho má, pokaždé když přišla domů z práce, se hádali, protože ji obžalovaný podezíral. Bylo

to stejné, hádky a mlátil ji za to. Většinou to byly rány pěstí. Pěstoval ji do těla, do hlavy, prostě všude. Lékařské ošetření nikdy nevyhledala, věděla to jeho rodina, babička, tvrdila pořád, že zakročí, ale nikdy nikdo nezakročil. Viděl to i její vedoucí [jméno] [příjmení] a ten kluk, co chodil do hospody, [jméno]. [příjmení] pak volal policii. [příjmení] byl její vedoucí. Odešel a řekl, že ji nenechá mlátit. [příjmení] s obžalovaným se několikrát spolu střetli, protože dával zákaz obžalovanému do hospody chodit. Věděl o tom, co obžalovaný dělá. Měla telefon od obžalovaného zablokovaný, nevěděla, že jí někdo psal nebo volal. Obžalovaný si telefon vzal a manipuloval s ním, kontroloval jí veškerou komunikaci v telefonu. Vyhazoval ji s dcerou ven na ulici, hádali se, řvali, prosila, že je večer, že nemá s dcerou kam jít. Vygradovalo to tak, že ji vyhodil na chodbu. Byla pomalu ve spodním prádle. Majitelé si vzali [příjmení] vedle, ať si to vyřeší. Obžalovaný ji kopal do celého těla. Když byla na zemi, tak ji kopl do žeber, tahal ji za ruce, že měla od koberců odřené lokty. Je pravda, že ji obžalovaný tahal za vlasy. Měla většinou modřiny na těle. Viděli to v práci, jinak to nikdo jiný nevěděl, zakrývala to vždycky dlouhými rukávy. Její zpovědník byl [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], to je servírka. Je pravda, že obžalovaný ji několikrát udeřil pěstí do těla, vždy když se hádali kvůli penězům, že nechodí do práce a že žártil. Stalo se, že jí způsobil pohmožděniny po celém těle. Pokud jde o 14. 1. 2018, ten den se sprchovala a odblokovala si na facebooku [anonymizováno] a toho [jméno], obžalovaný za ní vešel do koupelny, dal jí pěstí za to, že si je odblokovala. Šla do pokoje, tam ji mlátil hlava nehlava. Nutil ji, aby ho šla udat na policii, že ji bude mlátit do té doby, dokud to neudělá. Mlátil ji celou dobu, měla nateklou hlavu a rameno, už to nevydržela, bolelo ji to a šla ho udat. [příjmení] ji celou dobu hlava nehlava, vzal na ni nůž, obžalovaný jí vyhrožoval celou dobu, že zařídí, že přijde o dceru, že ji o ni připraví, že to zařídí. Řekl, že se postará, aby přišla o dceru. Vyhrožoval jí, že když ho nepůjde udat, že ji zabije, že má jít na policajty, jinak že ji nepřestane mlátit. Dovedl ji až k tomu policejnímu oddělení. Ona zazvonila, stála a čekala, až přijde policista. Policista přišel. Neví, jak dlouho u nich brečela, posadili ji do vedlejší místnosti a čekali, až se uklidní. Policie pak dělala úkony, přišla paní, svěřila se jim, pak ji odvezli na ošetření, protože měla poraněnou holeň a bolela ji hlava. Předchozí zranění byly podlitiny. Nikdy ho nechtěla jít udat. Vždycky sliboval, že to bylo naposledy, že už na ni nikdy nesáhne. Myslela si, že chtěl, aby ho šla udat, že měl dost problémů, proto chtěl do vězení. Obžalovaný k dceři [jméno] nemá žádná práva a povinnosti, není to jeho dcera. V souvislosti s jednáním obžalovaného má psychické potíže, chodí k terapeutce [příjmení], má poruchu spánku, má to pořád před očima, myslí na to, nemůže klidně spát, má to pořád v sobě, nejde zapomenout. V současné době má přítele [jméno], který jí pomáhal a pomáhal jí [příjmení] [příjmení]. Její přítel je [jméno] [příjmení], kolikrát viděl modřiny a stopy na jejím těle. Viděl hlavně obličej, vždycky měla monokly, hlavně na obličej. Nyní s [jméno] [příjmení] žijí ve společné domácnosti. Od 14. 1. 2018 chodí na terapii, chodí tam od ledna, co se jí to stalo, protože měla od obvodního lékaře prášky na zklidnění, aby mohla fungovat. Prášky bere stále a dochází do [jméno]. Nestalo se nikdy, že by hádky vyvolávala ona a že by obžalovanému byla nevěrná, to si myslel jenom on. Nevěrná nebyla po celou dobu jejich vztahu. Obžalovaný nesnášel [příjmení] a [anonymizováno], protože jí chtěli pomoci. Snažili se jí pomoci, že jí pomůžou a nenechají ji tam. [příjmení] [příjmení] bydlí od 1. 4. 2018 v jedné domácnosti. Předtím poruchy spánku neměla. Obžalovaný chtěl toho 14. 1. 2018, aby ho šla udat. Když zazvonila, tak jí řekl, že chce, aby si pamatovala ten den, kdy ho dostala do vězení. Celou cestu do ní obžalovaný strkal, donutil ji, aby ho šla udat, ona protože jí bolela noha, pajdala, tak obžalovaný pořád říkal, že má jít rychleji. Říkala mu, že je to od toho, jak ji mlátí. Nožem ji obžalovaný ohrožoval doma.

7. Z popisu výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] je zcela zřejmé tak, jak je uvedeno shora, že jsou vůči obžalovanému jasné usvědčující, potvrzují účast obžalovaného na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku a vyvrací obhajobu obžalovaného, pokud obžalovaný snižoval míru svého zavinění, pokud jde o uskutečněné násilí, fyzické násilí vůči poškozené, agresivitu, kterou vůči ní projevoval, skutečnost, že nepotvrzoval, že by nutil poškozenou 14. 1. 2018

k tomu, aby šla na policii České republiky za užití nože a že by jí v důsledku fyzických útoků způsoboval drobná poranění.

8. To za situace, kdy výpovědi poškozené hodnotil soud jako zcela věrohodné, na rozdíl od výpovědi obžalovaného, ve světle níže popsanych důkazů.

9. Jako věrohodné mohl soud výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] hodnotit ve světle výpovědi nezletilé [jméno] [příjmení], narozené v roce [rok]. Jde o dceru poškozené [jméno] [příjmení], která v přípravném řízení vypověděla, že matka žila ve společné domácnosti s obžalovaným. K ní, [jméno] [příjmení], se obžalovaný choval dobře, ale k matce ne. Na matku křičel, vyčítal jí, že pracuje v hospodě, také viděla, jak při hádce do matky kopal. Kopal ji do nohou a do zad. K tomu uváděl, že za to může matka, na matce viděla modřiny.

10. Stejně tak mohl soud jako věrohodné výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] hodnotit i ve světle výpovědi svědka [jméno] [příjmení]. Svědek [příjmení] [příjmení] je bývalý manžel poškozené a v přípravném řízení vypověděl, že nezletilá dcera [jméno] [příjmení] se mu svěřovala s tím, že obžalovaný poškozenou bije. Také měl před nimi kouřit marihuanu.

11. Rovněž jako věrohodné mohl soud hodnotit výpovědi poškozené i ve světle svědeckých výpovědí [jméno] [příjmení]. Jde o matku poškozené, která v přípravném řízení i u hlavního líčení v podstatě shodně uvedla, že asi před čtyřmi roky začala žít dcera [jméno] [příjmení] s obžalovaným. Postupem doby si všimla na těle poškozené modřin. Modřiny měla na rukou a na nohou. Také se jí dcera začala svěřovat s problémy soužití s obžalovaným. [příjmení] [jméno] s obžalovaným vypadalo špatně od samého začátku. Obžalovaný jí bral věci, půjčoval si peníze. Ona, svědkyně [jméno] [příjmení], je pak držela nad vodou, vozila tam peníze, jídlo, obžalovaný i prodal vnučce [anonymizováno] mobil. Prodal věci, které jí koupili. Dceři obžalovaný vyhrožoval, bral jí telefon, dva, tři dny se jí nemohla dovolat. Slyšela obžalovaného, jak říká dceři, ať položí telefon, že zase volá ta.. a obžalovaný vůči svědkyni [příjmení] užil sprosté slovo. Když vezla dceři a vnučce jídlo a věci, tak jí je strčila jenom mezi dveře, protože obžalovaný byl stále doma, nepracoval a nadával i jí. Jednou tam jeli, když jí volala vnučka, že je obžalovaný vyhodil z bytu. Dcera i vnučka byly obě na ulici. [příjmení] [jméno] byla bosa, poškrábaná, jak ji rval ven, měla modřinu pod okem a různé modřiny po těle. Šla dovnitř a chtěla, aby obžalovaný odešel, že všechno platí oni. Obžalovaný řval jako blázen, ať si je seberou a vypadnou a sprostě jim nadával. Dcera měla mockrát rány a modřiny, stále jí říkala, že se uhodila v práci nebo doma. Ona chtěla jít obžalovaného udat na policii, ale dcera pořád nechtěla. Ona, svědkyně, věděla o tom, že ji obžalovaný pere, ale dcera ho nechtěla udat. [jméno] nemohla nic dělat, dívala se na to, jak jí obžalovaný ubližuje. Dcera nikdy nechtěla jet na vyšetření do nemocnice. Ona sama chtěla zavolat policii, ale dcera jí řekla, ať to nedělá, že to zapře. Nyní je dcera na tom daleko lépe, než když žila s obžalovaným, ale psychicky na tom dobře není. Dceři a vnučce dávali nejen jídlo, ale i peníze, aby byla zabezpečená a hlavně vnučka [anonymizováno]. Když si dcera vzpomene na období s obžalovaným, stále pláče, protože věřila, že ji má rád. Pořád se nemůže vyrovnat s tím, že jí obžalovaný tak ubližoval. První zranění viděla na dceři asi před dvěma, třemi lety, nejdříve slyšela stále nadávky do telefonu nebo i jim. Asi před dvěma a půl roky přišla dcera s modřinou na ruce, noze, v obličeji, začalo to už dříve. Když byly rodiče obžalovaného u nich, obžalovaný vždycky sliboval, že se polepší, ale vždycky jenom sliboval. Dceru vždycky uprosil, ona ho vzala zpátky. V současné době žije dcera [jméno] s [jméno] [příjmení], asi od dubna 2018 spolu bydlí. Dcera jí několikrát slibovala, že se s obžalovaným rozejde, ale pak to neudělala, protože se bála. Říkala, ať toho ona, svědkyně, nechá, že obžalovaný bude ještě horší.

12. Z popisu výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení] je zcela zjevné, že nejen potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené, ale že jsou vůči obžalovanému usvědčující a potvrzují účast obžalovaného na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku. Svědkyně potvrdila, že na poškozené viděla následky násilí, které vůči [jméno] [příjmení] obžalovaný v rozhodné době uskutečňoval. Snažila se situaci v rodině své dcery řešit, avšak dcera na řešení, že od

obžalovaného odejde, nechtěla přistoupit, protože se obžalovaného bála s tím, že pokud by tak učinila, bylo by to ještě horší, rozumí se chování obžalovaného vůči ní.

13. V neposlední řadě potvrzoval věrohodnost výpovědi poškozené svědek [jméno] [příjmení]. Tento svědek vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že byl přítomen slovnímu napadení poškozené ze strany obžalovaného na pracovišti. Obžalovanému proto musel zakázat vstup na jejich pracoviště. Byl na pracovišti nadřízeným poškozené [jméno] [příjmení]. Svědek dále uvedl, že si myslí, že soužití obžalovaného a [jméno] [příjmení] nebyl žádný ideální stav. Jednou přišla s modřinou a tvrdila, že jí to způsobil obžalovaný. [příjmení] [jméno] [příjmení] to neslyšel, ale spíše od jejich kolegyn v práci se dozvěděl, že ji měl obžalovaný bít. Stalo se, že obžalovaný [příjmení] hledal na pracovišti, byl u toho. Svědek si nepřál, aby tam chodil, protože odváděl pozornost [příjmení], ta byla pak rozrušená a nevěnovala se zákazníkům. Sám nebyl svědkem toho, že by jí obžalovaný uhodil, byl svědkem toho, že na ni křičel, nadával jí a byl svědkem toho, jak jí obžalovaný něco vyhodil z okna. Modřinu měla [příjmení] na obličeji, na lici, bylo to někdy v zimě. Incident s vyhozením z okna byl pak v průběhu jednoho měsíce. Vyhazování věcí viděl proto, že [příjmení] nepřišla do práce, tak šel za ní domů. Obžalovaný tam něco prohodil a začal prohazovat věci z okna. Ještě mu řekl, aby svědek zavolał policii, takto udělal. [příjmení] [příjmení] viděl, domnívá se, že to bylo s ohledem na jejich soužití. O vztahu poškozené [příjmení] a zaměstnance [příjmení] nic nevěděl.

14. Z popisu výpovědi svědka [jméno] [příjmení] je jasné zřejmé to, co je uvedeno shora, že jsou vůči obžalovanému rovněž usvědčující a potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené, která i na pracovišti jevila známky poranění od obžalovaného, obžalovaný i před svědkem [příjmení] hrubě a sprostě poškozené nadával, před svědkem [příjmení] jí vyhazoval v bydlíšti věci z okna, choval se k poškozené hrubě a násilnický, což bylo důvodem k tomu, aby mu svědek [příjmení] zakázal přístup na pracoviště [jméno] [příjmení], kde byl [jméno] [příjmení] jejím nadřízeným.

15. V neposlední řadě byla věrohodnost výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] potvrzována výpověďmi svědkyně [jméno] [příjmení]. Tato vypověděla, že poškozenou zná ze zaměstnání. [jméno] si několikrát všimla modřin u poškozené a podlitin. Poškozená se jí pak svěřila, že ji obžalovaný bije. Styděla se za to, pořád obžalovaného omlouvala. Ke konci si nechávala peněženku v zaměstnání, protože jí měl obžalovaný brát peníze. Svědkyně uváděla, že ze začátku soužití [jméno] [příjmení] s obžalovaným vypadalo dobře, ale pak začala poškozená chodit do práce s modřinami. To svědkyni začalo být divné. [příjmení] říkala, že ji obžalovaný zmlátil, že se bojí jít domů. Svědkyně říkala poškozené, ať se to snaží řešit, že to není normální, ona ho stále chtěla omlouvat, že je to v pohodě, ale když takto přišla podruhé nebo potřetí, tak jí říkala, že to asi normální není, že by měla začít s tím něco dělat. Ona se ho snažila stále omlouvat. Pak se odstěhovali a nebyli už s poškozenou v kontaktu, až se pak dozvěděla, že ji zbil znovu a že to šla nahlásit na policii, nebo jak to bylo a že ho zavřeli. To se dozvěděla z doslechu. Bylo to ve více případech, kdy se jí [jméno] [příjmení] svěřila s tím, že obžalovaný ji bil a i její dcera, která se scházela se synem svědkyně, byla občas u ní doma, tak se o tom bavili a dcera [příjmení] říkala, že mámu nechápe, proč s ním je. Viděla konkrétně na [jméno] [příjmení] stopy násilí v obličeji, modřiny, bylo to ve více případech. Když se jí ptala, odkud je má, říkala, že od obžalovaného, že ji bije údajně ze žárlivosti, říkala, že to trvá delší dobu, že se ho bojí, že se bojí jít domů. Jednou spala i u svědkyně. Modřiny v obličeji vypadaly hrozně, poškozená si to makeupovala, myslela si, že to zakryje, že to nebude vidět. Měla je na spáncích, pod okem, měla občas i modřiny po těle, na rukou, modřiny hrály všemi barvami. Jednou měla modřinu i přes celé oko, ale snažila se to zamakeupovat. Celé oko bylo podlité. Viděla to na poškozené dvakrát, třikrát, obličej jí pak ukazovala, že na rukou a na nohou měla také podlitiny s tím, že ji obžalovaný nějak hodil na postel. Nechávala si v práci peněženku, že prý jí obžalovaný bral peníze. [jméno] [příjmení] byla v hrozném psychickém stavu, kdyby to měla srovnat předtím a teď, tak je na tom psychicky o hodně lépe. Byla mimo, zapomínala, vůbec nevnímala, byla plativá, prostě úplně mimo. Jednou s ní musela svědkyně i trást, aby se vůbec vzpamatovala a vnímala jí. Její psychický stav je nyní

určitě lepší, ale stále říkala, že na obžalovaného myslí, pořád to má v hlavě, že na obžalovaného na jednu stranu myslí, že je to hrozné, co se stalo, že ho měla ráda. Nemyslí si, že by [jméno] [příjmení] byla na obžalovaném závislá, spíše se ho bála. Před ní nikdy k žádnému fyzickému násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené nedošlo. Jednou se stalo, že když poškozená spala u ní, druhý den měla přijít domů, šla rovnou do práce a obžalovaný jí vyházel všechny věci z okna ven a křičel na ni. To viděla. Takhle obžalovaného neznala, to bylo poprvé, když viděla, že má vztek a amok, vyházel jí všechny věci ven z okna. Na to konto zavolali policii.

16. Z popisu výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] je zřejmé tak, jak je popsáno shora, že nejen potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené [jméno] [příjmení], ale jsou vůči obžalovanému jednoznačně usvědčující, když svědkyně sama viděla, jak obžalovaný poškozené vyházel věci z okna ven, křičel na ni, viděla agresivní jednání obžalovaného vůči poškozené, které bylo natolik závažné, že museli zavolat s [anonymizováno] policii.

17. V neposlední řadě byla věrohodnost výpovědi poškozené potvrzována výpovědí svědka [jméno] [příjmení]. Ten vypověděl, že obžalovaného zná od vidění z hospody, kde byla zaměstnání i poškozená [jméno] [příjmení] a on tam rovněž pracoval. Obžalovaného zná od léta 2017. Ví, že byly mezi ním a [příjmení] hádky, že chodila do práce nešťastná, vyhaslá v obličeji, byla vyčerpaná, obžalovaný jí dával kapky, týral ji, mlátil ji, chodila do práce s monokly. Stěžovala si na chování obžalovaného, že ji doma týrá, že ji mlátí pěstmi do obličeje, že žárlí na něho, svědka [příjmení], že žárlí na [jméno] [příjmení], že ji doma mlátí a leze jí do telefonu. Modřiny na ní viděl dvakrát, třikrát, viděl, že má monokl. [příjmení] [příjmení], ať obžalovaného opustí, ať jde k rodičům, jenže ona byla tak hloupá, že pořád k němu chodila domů a nechávala si všechno dělat. Myslela si, že se s obžalovaným všechno uklidní. Neměl v rozhodné době s [jméno] [příjmení] žádný vztah. Říkal to i obžalovanému. V současné době spolu chodí a asi od dubna 2018 spolu žijí. Jeho obžalovaný napadl jenom slovně po telefonu. Nadával svědkovi do telefonu, nevyhrožoval mu, žádný fyzický kontakt on sám, svědek, s obžalovaným neměl. V současné době je na tom poškozená trochu lépe, ale někdy když se třeba svědek v noci vzbudí, [jméno] [příjmení] sedí, brečí a má u sebe dceru. [příjmení] ji uklidňuje a říká jí, že za to nemůže, ona si za to dává vinu. Slyšel, že bere nějaké léky, vyhledává odbornou pomoc. Když jednání obžalovaného vůči poškozené trvalo déle než půl roku, sám zasáhl, šel tam a chtěl poškozené pomoci sám, vyřídit to s obžalovaným sám. Byl tam dvakrát, obžalovaný nevylezl z baráku. Říkalo jí to spousta lidí, že jí pomůžou, že se to dá řešit, ona byla naivní a říkala, že to bude dobrý. Modřiny na poškozené viděl v říjnu, listopadu, měla je zamaskované, měla obrovský míč na hlavě. Nebylo to jednou, bylo to asi třikrát. Hlavu ve vlasech také měla plnou modřin. Měla odtlačené modřiny na nohou i na ruku, měla fialové podlitiny. Jemu ukazovala jednou ruku, modřiny měla na předloktí i na rameni a na holeni nad kolenem. Údajně jí obžalovaný dával pěstí, když seděla na posteli. Stále doufala, že se to samo urovná, že obžalovaný s tím skončí. Poškozená je hrozně hodná žena, stále má stavy, že brečí a sedí, je to tak dvakrát, třikrát do měsíce. Když si o tom povídají, tak poškozená nechápe, proč jí to obžalovaný dělal. S poškozenou se sblížili, žijí spolu. První pohlavní styk měl s poškozenou, až když zavřeli obžalovaného. Obžalovaný v rozhodné době neměl důvod žárlit na svědka, je to chronický žárlivec, žárlil i na [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] mu říkala, že když měli spolubydlící a bavila se s jakýmkoliv chlapem, že ji obžalovaný napadl a zmlátil jí.

18. Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] je zcela zjevné, že nejen potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené, ale je vůči obžalovanému usvědčující, i svědek [příjmení] potvrdil, že viděl na poškozené známky násilí a poškozená mu řekla, že násilí vůči ní a poranění jí způsoboval obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Svědek potvrzoval, že to bylo v rozhodné době. Ze strany obžalovaného násilnosti vůči poškozené trvaly delší dobu, viděl na poškozené poranění několikrát. [příjmení] i další osoby nabádaly poškozenou, aby soužití s obžalovaným ukončila, ale svědkyně je hrozně hodná žena, stále doufala, že se to samo urovná a že obžalovaný s násilnostmi a týráním [jméno] [příjmení] sám skončí, což se ovšem nestalo, svědkyně [jméno] [příjmení]

zlepšila svůj psychický stav až poté, co byl obžalovaný zadržen a vzat do vazby, nicméně stále se na ní projevuje násilné chování obžalovaného vůči její osobě, stále se svědkyně léčí a dochází na terapii.

19. Věrohodnost výpovědí poškozené potvrzovali i svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Oba svědci, sousedé z bydliště obžalovaného a poškozené, potvrzovali, že z bytu slyšeli hádky, jak obžalovaný poškozenou slovně uráží.

20. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka obžalovaného, v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný nemá výbušnou povahu. Nevěří tomu, že by někoho týral. Syn na poškozenou žárlil, ale ona sama, svědkyně, nebyla svědkem žádné jejich hádky. Obdobně vypovídal svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení, otec obžalovaného.

21. Je zcela zjevné, že rodiče obžalovaného se snažili zlepšit postavení svého syna v rámci trestního řízení, nicméně svědkyně [příjmení] potvrzovala, že obžalovaný na poškozenou žárlil. I když oba svědci nepotvrzovali, že by byli svědky hádky nebo násilností obžalovaného vůči poškozené, kterých se nedopouštěl v jejich přítomnosti, to neznamená, že tak nečinil v době, kdy byl s poškozenou sám. Dokonce tak činil i před svědkyní [příjmení] a před svědkem [příjmení] tak, jak je popsáno shora.

22. Svědkyně [jméno] [příjmení], babička obžalovaného, v přípravném řízení vypověděla, že před ní se obžalovaný s poškozenou nehádali, modřiny na poškozené neviděla. Pro hodnocení výpovědi této svědkyně platí to, co soud uvádí shora, pokud jde o výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], rodičů obžalovaného, zejména ta část, kde je uvedeno, že pokud obžalovaný s poškozenou se před svědkyní nehádali, obžalovaný se vůči poškozené před svědkyní nedopouštěl násilí a nečastoval ji hrubými nadávkami, neznamená to, že v soukromí, kde byl pouze obžalovaný a poškozená, k takovým situacím nedocházelo. K takovým situacím, o kterých vypovídala poškozená [jméno] [příjmení], částečně je připouštěl i obžalovaný a to, že [jméno] [příjmení] je lícila před soudem věrohodně, potvrzovali i všichni shora jmenovaní svědci kromě svědků [příjmení].

23. V neposlední řadě byla věrohodnost výpovědí poškozené potvrzována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, který vypracovala [titul]. [jméno] [příjmení]. K závěrům svého znaleckého posudku byla vyslechnuta u hlavního líčení a byla přítomna výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] u hlavního líčení. Z těchto důkazů soud zjistil, že [jméno] [příjmení] je schopna správně vnímat prožitou událost, je schopna si ji zapamatovat a reprodukovat. Nebyly u ní zjištěny sklony ke komfabulacím, byly u ní zjištěny známky týrané osoby. Syndrom týrané osoby vznikl dlouhodobým, nerovným vztahem, ve kterém bylo přítomno násilí jak psychické, tak fyzické. [příjmení] [příjmení] byly zjištěny výrazné obtíže v sebehodnocení, nedůvěra v sebe sama, strach, depresivní projevy a úlekové reakce, poruchy spánku, poruchy příjmu potravy, poruchy soustředění, nadřazeným ve vztahu byl obžalovaný. U hlavního líčení znalkyně potvrdila poté, co byla přítomna výpovědi poškozené i obžalovaného skutečnosti, které uvedla v písemně zpracovaném znaleckém posudku a potvrdila, že jednoznačně u poškozené přetrvávají známky týrané osoby. Lze konstatovat, že pokud uzavřela, že poškozená trpí syndromem týrané osoby, je to částečně určité způsobeno jednáním obžalovaného a částečně osobnostní charakteristikou poškozené. Poškozená má jednoznačně na obžalovaném určitou závislost, která je stálá a není schopna se dosud, do doby konání hlavního líčení a výsledku znalkyně a poškozené vymanit z vlivu obžalovaného a je neustále ve stresu z toho, že způsobila obžalovanému svým chováním, to znamená oznámení na policii, újmu. Znalkyně se domnívá, že léčení poškozené bude dlouhodobé. V lednu viděla poškozenou poprvé, poškozená docházela k obvodnímu lékaři s tím, že to konzultovala, dostala antidepresiva, zklidňující léky a po zkoumání znalkyní bylo poškozené doporučeno docházet na psychologická vyšetření, poškozená dochází k Mgr. Jandové na psychoterapeutická sezení. V době, kdy není poškozená pod tak velkým emočním tlakem, jako byla u hlavního líčení, začíná fungovat

efektivněji. Ovšem pokud se dostane pod emoční tlak tak, jak to bylo zřetelné u hlavního líčení, efektivita jejího chování je v tuto chvíli velmi nízká a znalkyně je toho názoru, že to bude přetrvávat i nadále. Teprve po dobrém, dlouhodobém vedení se může poškozená navrátit k normálnímu životu. Jde řádově o měsíce. Znalkyně pak podrobně popisovala, že poškozená trpí úlekovými reakcemi s tím, že výraznou úlekovou reakci mohli vidět všichni po kontaktu poškozené s předsedkyní senátu. Další úleková reakce byla extrémní u poškozené ve chvíli, kdy zazvonil telefon v jednací síni, kde poškozená vypovídala mimo obžalovaného. Přestože na telefon čekala, věděla, že se nemůže nic stát, byla velmi patrná úleková reakce. Závislost poškozené na obžalovaném se projevuje i tak, že při všech zkoumáních neustále poškozená byla plačtivá a uváděla, že nechce dostat obžalovaného do vězení, že to, co by si přála, je, aby se on choval jinak, aby spolu mohli žít. Nad tímto závislým chováním se znalkyně domnívá, že má poškozená velmi nízký náhled. Na otázku, v jak velké míře má na chování poškozené vliv její osobnost a jakou měrou se na jejím chování podílí jednání obžalovaného, svědkyně uvedla, že stoprocentně to uvést nelze, ale domnívá se, že velký vliv má chování obžalovaného, vliv její osobnosti je v tom, že nedokázala díky závislé, akcentované osobnosti odejít, to znamená, že se nechala vystavovat opakovaným atakům ze strany obžalovaného.

24. Z popisu znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a výpovědi znalkyně u hlavního líčení je zjevné, že znalkyně nezjistila u poškozené [jméno] [příjmení] nic, co by významným způsobem ovlivňovalo věrohodnost jejích výpovědí. Znalkyně zkonstatovala, že u poškozené nebyly zjištěny sklony ke komfabulacím, je schopna správně vnímat prožitou událost, je schopna si ji zapamatovat a reprodukovat. Ani ostatní zjištěné skutečnosti z hlediska psychologického týkající se poškozené [jméno] [příjmení] tak, jak je popsáno shora, výraznou měrou, jak uvedla znalkyně, neovlivňovaly poškozenou natolik, že by její výpovědi mohly být posouzeny jako nevěrohodné.

25. V neposlední řadě uvedené skutečnosti potvrdila i znalkyně MUDr. Alena Gayová. Tato znalkyně na základě objednávky zmocněnkyně poškozené [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] vypracovala znalecký posudek k otázce vzniku újmy poškozené na psychickém zdraví v důsledku jednání obžalovaného a na základě posudku a na základě výpovědi, kterou učinila k písemně zpracovanému znaleckému posudku před soudem, zkonstatovala, že jednáním obžalovaného z medicínského hlediska byla poškozená [jméno] [příjmení] způsobena těžká újma na zdraví, jelikož násilí, které působilo na poškozenou [jméno] [příjmení], působilo opakovaně a vyvolalo v ní diagnózu posttraumatické stresové poruchy a zároveň syndrom týrané ženy. Znalkyně MUDr. Alena Gayová uvedla, že se ztotožňuje s posudkem, který vypracovala psycholožka Mgr. Hana Fechtnerová. Znalkyně se pak vyjadřovala k nemajetkové újmě, která byla poškozené způsobena jednáním obžalovaného, zejména k ohodnocení nemajetkové újmy v penězích a dospěla k závěru, že pokud jde o ztížení společenského uplatnění poškozené v důsledku jednání obžalovaného, vypočetla znalkyně částku 202.775 Kč. Znalkyně uvedla, že posttraumatická stresová porucha a syndrom týrané ženy u poškozené se projevují v tom, že poškozená má problém soustředění pozornosti, když toto bylo narušeno úzkostí a obavami, má problémy s řešením problémů, odkládáním návštěv psychiatra, problémy projevující se v nejistotě, pocitech viny a studu, v diskuzích je zjevné narušené snížení sebehodnocení, dále u poškozené přetrvává pocit viny za stav v rodině, přetrvávají u ní překážky pozitivního vnímání, přetrvává u ní úzkostní a depresivní symptomatika, nutnost brát antidepresiva, diagnóza posttraumatické stresové poruchy u poškozené se dále projevuje sníženým sebevědomím, poškozená jako obvykle týrané ženy se stejně tak cítí provinilá, nemá jednoznačně negativní vztah k obžalovanému. Ona ho má ráda a nenávidí zároveň. Posttraumatická stresová porucha u poškozené nevznikla záhy po prvním bití, bití se opakovalo, začínalo v červnu 2017 nejméně po několika sériích a na podzim roku 2017 už lze u poškozené [jméno] [příjmení] vysledovat posttraumatické změny. Jde o poruchy spánku, úzkostnost škálovanou depresivně, porucha se sociálním začleněním, s důvěrou, sebedůvěrou, nežila svobodný život, žila život ve strachu z

psychického omezování, kontroly, kontroly mobilu, omezování kontaktů a strachem z fyzického násilí. Omezení v běžném způsobu života poškozené podle znalkyně trvalo ještě v době vyšetření, které bylo v květnu 2018. Vznikalo od června 2017, do října to bylo psychické týrání, žárlivost, vyhrožování, zablokování telefonních kontaktů a od listopadu 2017 se objevilo ze strany obžalovaného vůči poškozené fyzické násilí, které způsobilo, že problémy poškozené jasně trvaly ještě v květnu 2018, kdy poškozenou vyšetřila. Podle závěrů znalkyně bude přetrvávat i nadále a znalkyně se vyjadřovala i k otázce, zda příznaky týrané osoby a důvody vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozené si mohla přinést poškozená i z některých vztahů z minulosti a ovlivnily tuto situaci i osobnostní znaky poškozené. K tomu se znalkyně vyjádřila v podstatě tak, že ženy, které byly v minulosti týrané nebo měly špatné dětství, jsou více zranitelné oběti a pak samozřejmě každé týrání, fyzické násilí, emocionální, sociální i ekonomické násilí na nich zanechá posttraumatickou stresovou poruchu. Ona však nenašla žádné známky toho, že by poškozená [jméno] [příjmení] trpěla jakoukoliv poruchou dříve, než došlo k jednání obžalovaného tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku.

26. I Mgr. Hana Fechtnerová tak, jak je popsáno shora, dospěla k závěrům, že u poškozené syndrom týrané osoby vznikl dlouhodobým nerovným vztahem, ve kterém bylo přítomno násilí jak psychické, tak fyzické. U [příjmení] byly zjištěny výrazné obtíže v sebehodnocení, nedůvěra v sebe sama, strach, depresivní projevy a úlekové reakce, poruchy spánku, poruchy příjmu potravy, poruchy soustředění, nadřazeným ve vztahu byl obžalovaný. Jak je popsáno shora, i Mgr. Fechtnerová se domnívá, že léčení poškozené bude dlouhodobé. V době, kdy není poškozená pod velkým emočním tlakem, začíná fungovat efektivněji, pokud se však dostane pod emoční tlak, efektivita jejího chování je v tuto chvíli velmi nízká a to bude přetrvávat i nadále. Teprve po dobrém dlouhodobém vedení se může poškozená navrátit k normálnímu životu. Jde řádově o měsíce. Znalkyně pak podrobně popisovala, že poškozená trpí úlekovými reakcemi tak jak bylo možné zaznamenat i v průběhu hlavního líčení.

27. Ve věci obžalovaného [celé jméno obžalovaného] rozhodl Okresní soud v Kladně již jednou odsuzujícím rozsudkem ze dne 2. 10. 2018 spisové značky 1T 69/2018. Tento rozsudek byl v odvolacím řízení usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2018 spisové značky 9To 352/2018 zrušen a soudu prvního stupně bylo uloženo, aby věc obžalovaného znovu v potřebném rozsahu projednal a rozhodl.

28. Mimo jiné Krajský soud v Praze uložil soudu prvního stupně, aby se znovu náležitě vyrovnal s provedeným důkazem, znaleckým posudkem MUDr. Aleny Gayové a její výpovědi u hlavního líčení. Zejména uložil soudu prvního stupně, aby posoudil uvedené důkazy z hlediska skutečnosti, že znalkyně na základě své odbornosti diagnostikovala u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, která je z medicínského hlediska těžkou újmou na zdraví.

29. Soud tak na základě pokynu obsaženého v označeném rozhodnutí Krajského soudu v Praze tentokrát učinil a dospěl k závěru, že skutečně MUDr. Alena Gayová shledala u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, která podle znalkyně u poškozené [jméno] [příjmení], jak vyplývá ze znaleckého posudku a její výpovědi, trvala nejméně v době od listopadu 2017 do května 2018. U poškozené se jednalo o vážnou poruchu zdraví, která u poškozené trvala delší dobu. Tato porucha zdraví poškozené podle závěrů znalkyně MUDr. Aleny Gayové i s přihlédnutím k závěrům znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové podle názoru soudu, jak vyplývá z jejich znaleckých posudků a výpovědi znalkyň u hlavního líčení, u poškozené spočívala v tom, že poškozená měla problémy se soustředěním pozornosti, když soustředění pozornosti bylo narušeno úzkostí a obavami, měla problémy s řešením situací, odkládáním návštěv psychiatra, problémy projevující se v nejistotě, pocitu viny a studu, měla snížené sebehodnocení, přetrvával u ní pocit viny za stav v rodině, přetrvávaly u ní překážky pozitivního vnímání, přetrvávala u ní úzkostná a depresivní symptomatika, projevovala se nespavost, měla zesílené úlekové reakce, projevovala snížené sebevědomí a depresivní stavy a trvala nutnost ze strany poškozené brát antidepressiva.

30. Uvedené skutečnosti ve smyslu pokynů obsažených v označeném usnesení Krajského soudu v Praze hodnotil soud prvního stupně tak, že u poškozené byla shledána posttraumatická stresová porucha, tedy s ohledem na popsané skutečnosti vážná porucha zdraví, která trvala delší dobu, tedy déle než šest měsíců a soud ve smyslu pokynů obsažených v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2018 popsané skutečnosti hodnotil nejen tak, že jednání obžalovaného popsané ve výroku rozsudku posoudil i podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d), ale i písm. b) trestního zákoníku tak, že obžalovaný týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, tedy [jméno] [příjmení] a takový čin páchal nejen delší dobu, ale způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. Jak bylo uvedeno, jednalo se o újmu na zdraví poškozené [jméno] [příjmení], která trvala delší dobu než šest měsíců, dokonce se výrazně projevoval u poškozené, jak může soud z vlastní zkušenosti potvrdit, i u hlavního líčení, jak zkonstatovala i znalkyně Mgr. Fechtnerová tak, jak je popsáno shora.

31. Ve smyslu pokynů obsažených v označeném rozhodnutí Krajského soudu v Praze oproti prvnímu zrušenému odsuzujícímu rozsudku upravil soud prvního stupně popis skutku tak, že do popisu skutku bylo zapracováno, v čem se projevovala vážná porucha zdraví poškozené a upřesnil dobu, od kdy do kdy vážná porucha zdraví poškozené, která představuje těžkou újmu na zdraví poškozené, kterou jí obžalovaný způsobil, trvala. Bylo to od listopadu 2017 do května 2018 a vážná porucha zdraví poškozené spočívala v tom, že poškozená měla problémy se soustředěním pozornosti, když soustředění pozornosti bylo narušeno úzkostí a obavami, měla problémy s řešením situací, odkládáním návštěv psychiatra, problémy projevující se v nejistotě, pocitu viny a studu, měla snížené sebehodnocení, přetrvával u ní pocit viny za stav v rodině, přetrvávaly u ní překážky pozitivního vnímání, přetrvávala u ní úzkostní a depresivní symptomatika, projevovala se nespavost, měla zesílené úlekové reakce, projevovala snížené sebevědomí a depresivní stavy, trvala nutnost brát antidepresiva.

32. Dále ve smyslu pokynů obsažených ve shora označeném usnesení Krajského soudu v Praze soud prvního stupně dospěl k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl nejméně srozuměn s tím, že u poškozené jednáním popsaným ve skutkovém ději ve výroku rozsudku může způsobit těžkou újmu na zdraví, která u ní nakonec byla shledána tak, jak je popsáno shora, která může trvat dlouhou dobu. Tento závěr soudu vyplývá ze shora popsaných důkazů, zejména z těch, ze kterých je zřejmé, že obžalovaný se dopouštěl závadového chování proti poškozené i tak, že poškozená vyhledávala i pomoc svých známých a přátel, pronásledoval ji až na pracoviště a jak vyplývá z věrohodných výpovědí poškozené [jméno] [příjmení] tak, jak je popsáno shora, neustále na poškozenou útočil tak, jak je popsáno ve skutkovém ději ve výroku rozsudku a s ohledem na uvedené skutečnosti tak, jak je uvedeno, byl nejméně srozuměn s tím, že se dopouští závadného chování proti poškozené dlouhou dobu a že může poškozené tímto chováním způsobit i vážnou poruchu zdraví, tedy těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný jednal podle názoru soudu nejméně v tzv. nepřímém úmyslu, neboť byl srozuměn s tím, že pokud si bude počínat vůči poškozené jednáním popsaným ve výroku rozsudku, může takový následek, tedy těžká újma na zdraví poškozené vzniknout, což se také v důsledku jednání obžalovaného popsaného ve výroku rozsudku stalo.

33. Jak již bylo výše uvedeno, i znalkyně MUDr. Gayová nezjistila u poškozené nic, co by mohlo ovlivnit věrohodnost výpovědí poškozené z hlediska toho, že by poškozená [jméno] [příjmení] projevovala jakékoliv sklony ke komfabulacím, projevovala jakékoliv jednání, chování či verbální vyjadřování, které by mohlo znamenat, že poškozená nebyla v rozhodné době schopna s ohledem na její psychický stav správně vnímat prožitou událost, nebyla schopna si ji zapamatovat a reprodukovat. Naopak znalkyně potvrzovala shodně s Mgr. Fechtnerovou to, že poškozená v důsledku jednání obžalovaného trpí syndromem týrané ženy a utrpěla v důsledku jednání obžalovaného posttraumatickou stresovou poruchu, kterou znalkyně MUDr. Gayová ohodnotila částkou z hlediska ztížení společenského uplatnění poškozené 202.775 Kč.

34. Ve věci byl vyslechnut ještě znalec MUDr. Vladimír Kolařík. Tento znalec vypracoval na objednávku zmocněnkyně poškozené JUDr. Petry Carvanové znalecký posudek ke stanovení výše bolestného, které poškozené v důsledku jednání obžalovaného mohlo vzniknout. Tento znalec se k této otázce vyjadřoval podrobně v písemně zpracovaném znaleckém posudku a pak ve výpovědi k němu u hlavního líčení. Znalec podrobně popsal, jakými podklady se při vypracování znaleckého posudku řídil, podrobně vysvětlil jednotlivé položky, na základě kterých stanovil nemajetkovou újmu, která vznikla poškozené v důsledku jednání obžalovaného na bolestném. Postupoval podle dodané zdravotnické dokumentace, kdy všechny položky byly doloženy fotodokumentací nebo lékařskými zprávami a stanovil výši bolestného, které podle závěrů znalce má náležet poškozené na částku 67.859 Kč.

35. MUDr. Kolařík tedy podle lékařských zpráv a pořízené fotodokumentace tak, jak podrobně uvedl ve své výpovědi před soudem a písemně zpracovaném znaleckém posudku, potvrdil poranění poškozené, která poškozené vznikla v důsledku jednání obžalovaného tak, jak vyplývá z výpovědi poškozené a jak dále vyplývá z lékařských zpráv, které byly podkladem pro vypracování předmětného znaleckého posudku. I zjištěná poranění u poškozené v rozhodné době, zejména 14. 1. 2018 a následně, pokud jde o fyzická poranění, vyplývají z lékařských zpráv a fotodokumentace, které byly podkladem pro vypracování předmětného znaleckého posudku a jsou vůči obžalovanému usvědčující. Potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené [jméno] [příjmení], pokud líčila skutkový děj v části, pokud se odehrál 14. 1. 2018, tak jak je popsáno shora.

36. Takto je zranění poškozené z posledního napadení ze dne 14. 1. 2018 doloženo lékařskou zprávou z ošetření [jméno] [příjmení] v Oblastní nemocnici Kladno a.s., zpráva tvoří součást spisového materiálu. Rovněž tak protokol o prohlídce těla poškozené včetně fotodokumentace. Z této vyplývá, že u poškozené byly zjištěny viditelné podlitiny a modřiny na obou pažích, na kloubech ruky se nacházely krvavé oděrky. Na krku a pod pravým uchem se nacházely drobné podlitiny červené barvy. Nad pravým okem byla patrna modřina u poškozené.

37. Po zhodnocení shora popsaných skutečností dospěl soud k závěru, že z nich vyplývá zcela jasný a jednoznačný závěr, že obžalovaný měl účast na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku a ta byla zcela jednoznačně a nepochybně zjištěna. Z popsaných důkazů, zejména věrohodných výpovědí poškozené [jméno] [příjmení] jasně vyplývá, že obžalovaný po delší dobu psychicky a fyzicky týral svoji družku, poškozenou [jméno] [příjmení], s níž žil ve společné domácnosti tak, že ji opakovaně slovně i fyzicky napadal, urážel vulgárními výrazy, vyhrožoval jí zabitím, choval se k ní hrubým a ponižujícím způsobem, nutil ji pod pohrůžkou bití a pod pohrůžkou mření kuchyňského nože, tj. se zbrání, aby šla jeho jednání oznámit policejnímu orgánu, což poškozená byla nucena splnit a k policejnímu orgánu se dostavila, neboť ji na místo obžalovaný doprovázel. V důsledku takového jednání poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která trvala nejméně od listopadu 2017 do května 2018, která u poškozené spočívala nejméně v tom, že měla problémy se soustředěním pozornosti, když soustředění pozornosti bylo narušeno úzkostí a obavami, měla problémy s řešením situací, odkládáním návštěv psychiatra, problémy projevující se v nejistotě, pocitu viny a studu, měla snížené sebehodnocení, přetrvával u ní pocit viny za stav v rodině, přetrvávaly u ní překážky pozitivního vnímání, přetrvávala u ní úzkostná a depresivní symptomatika, projevovala se nespavost, měla zesílené úlekové reakce, projevovala snížené sebevědomí a depresivní stavy, trvala nutnost brát antidepresiva. Pokud soud dospěl k tomuto závěru, musel učinit i ten, že jednáním popsaným ve výroku rozsudku obžalovaný jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu, jednak jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbrání. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d), b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem vydírání podle § 175 odst. 1 a odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

38. Jak je uvedeno, soud tentokrát ve smyslu pokynů obsažených v označeném usnesení Krajského soudu v Praze právně kvalifikoval jednání obžalovaného popsané ve výroku rozsudku i podle § 199 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, nejen podle § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. To proto, že soud dospěl k závěru, že obžalovaný tak, jak je popsáno shora, jednáním popsáním ve výroku rozsudku způsobil poškození [jméno] [příjmení] těžkou újmu na zdraví, poruchu zdraví, která trvala déle než šest měsíců a to vážnou poruchu zdraví z medicínského hlediska, jak vyplynulo ze shora popsáných důkazů, zejména znaleckých posudků Mgr. Fechtnerové a MUDr. Gayové a jejich výpovědí u hlavního líčení. Tentokrát tedy právní kvalifikace jednání obžalovaného popsáného ve výroku rozsudku zní, že obžalovaný jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) a b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem vydírání podle § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

39. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně zdraví, života a svobodném rozhodování občanů. Stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného je zvyšován tím, že obžalovaný udržoval protiprávní stav značně dlouhou dobu.

40. Ve věci obžalovaného byl vypracován ještě znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a zpracovatel posudku znalec MUDr. Vlastimil Tichý byl k závěrům znaleckého posudku vyslechnut před soudem. Znalec dospěl k závěru, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy netrpěl ani netrpí duševní poruchou ve vlastním slova smyslu, je u obžalovaného zjištěna anomální osobnost, která je emočně nevyvážená, afektivně dráždivější, nezdrženlivá, sebestřednější, dominantnější se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži. V minulosti u obžalovaného bylo škodlivé užívání marihuany, alkoholu a hazardní hráčství. V rozhodné době byly schopnosti rozpoznávací jednání obžalovaného zcela zachovány a ovládací schopnosti jednání obžalovaného byly sníženy částečně asi v polovině stupnice. Motiv jednání obžalovaného vycházel z jeho osobnostních rysů. S ohledem na uvedenou skutečnost z psychiatrického hlediska znalec konstatoval, že pobyt obžalovaného není na svobodě nebezpečný pro společnost a nenavrlh uložení žádného ochranného léčení. Obžalovaný není osobou primárně agresivní, ale v zátěžových situacích vzhledem k rysům emoční nevyváženosti může jednat v rámci impulzivního jednání agresivně. To koresponduje se závěrem, že u obžalovaného znalec zjistil, že ovládací schopnosti jeho jednání byly částečně sníženy asi v polovině stupnice mezi zachovalými a vymizelými.

41. Závěry psychiatrického znaleckého posudku a výpověď znalce, pokud tyto důkazy byly obstarány a provedeny ke zjištění duševního stavu obžalovaného v době spáchání skutku popsáného ve výroku rozsudku soud hodnotil tak, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako plně trestně odpovědný.

42. Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že obžalovaný byl v minulosti již několikrát soudně trestán pro trestnou činnost různorodé povahy. Trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení a byl postižen pro přestupek. V neposlední řadě musel soud u obžalovaného hodnotit jako přitěžující okolnost skutečnost, že soud ukládal obžalovanému trest jako souhrnný i za spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 a 3 trestního zákoníku, když vina obžalovaného ze spáchání tohoto přečinu byla zjištěna rozhodnutím Okresního soudu v Kladně ve věci spisové značky 2T 106/2017 tak, jak je podrobně popsáno ve výroku rozsudku. Uvedené skutečnosti hodnotil soud jako přitěžující okolnosti na straně obžalovaného stejně jako to, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl delší dobu a způsobil poškození vážnou újmu na zdraví a to na zdraví psychickém, která přetrvává v podstatě dosud a dospěl k závěru, že účelu trestu u obžalovaného může být tentokrát dosaženo pouze uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soud uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody blízko hranice poloviny zákonné trestní sazby, ne přísnější s přihlédnutím ke skutečnosti, že z hlediska újmy na zdraví fyzickém nezpůsobil obžalovaný poškození vážnější následky.

43. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou tak, jak to odpovídá zákonu, neboť nesplňuje podmínky pro zařazení pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.

44. Jak bylo uvedeno, soud ukládal obžalovanému trest jako souhrnný a ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku a musel tedy zrušit výrok o trestu z rozhodnutí Okresního soudu v Kladně spisové značky 2T 106/2017 tak, jak je podrobně popsáno ve výroku rozsudku, pokud jde o trest, který byl rozhodnutím soudu v této věci uložen obžalovanému pod bodem ad II, jakož zrušit i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

45. Soud stanovil obžalovanému povinnost uhradit [jméno] [příjmení] částku 320.634 Kč. Jedná se o nemajetkovou újmu, která byla [jméno] [příjmení] způsobena obžalovaným na bolestném, ztížení společenského uplatnění a další nemajetkovou újmu v částce 50.000 Kč. Jedná se o částku, která představuje, jak již bylo uvedeno, u poškozené ztížení společenského uplatnění, které bylo znalkyní MUDr. Gayovou tak, jak je podrobně popsáno shora, vyčísleno u poškozené na částku 202.775 Kč. Dále se jedná o bolestné představující částku 67.859 Kč, když takto bylo bolestné stanoveno znaleckým posudkem a výpovědí znalce MUDr. Kolaříka tak, jak je rovněž popsáno podrobně shora. Z popsaných důkazů mohl soud učinit jasné a jednoznačné závěry, že obžalovaný na bolestném [jméno] [příjmení] způsobil újmu v částce 67.859 Kč a na ztížení společenského uplatnění v částce 202.775 Kč, tedy celkem 270.634 Kč. Vzhledem k tomu, že nárok poškozené v uvedené částce byl včas a řádně v trestním řízení uplatněn, výše nároků poškozené byly na základě znaleckých posudků řádně vyčísleny a bylo zjištěno, že obžalovaný poškozené způsobil újmu trestnou činností, nebylo žádných důvodů pro to, aby soud nestanovil obžalovanému již v trestním řízení povinnost uhradit poškozené celou částku 270.634 Kč.

46. Poškozená dále uplatňovala nárok na náhradu nemajetkové újmy proti obžalovanému v částce 50.000 Kč. Ve smyslu pokynů označených ve shora označeném usnesení Krajského soudu v Praze musel soud znovu přehodnotit otázku, zda přiznat nárok poškozené [jméno] [příjmení] na náhradu nemajetkové újmy v této částce vůči obžalovanému. V prvním odsuzujícím rozsudku totiž soud prvního stupně nárok na náhradu nemajetkové újmy [jméno] [příjmení] v této částce nepřiznal.

47. Krajský soud v Praze poukázal zejména na rozhodnutí Okresního soudu v Kladně ve věci spisové značky 1T 139/2018 s tím, že v této věci takovou částku na náhradu nemajetkové újmy poškozené v ní v částce 50.000 Kč přiznal a nebyly tedy zcela jasné důvody odkázání poškozené [jméno] [příjmení], pokud požadovala po obžalovaném uhradit nemajetkovou újmu v částce 50.000 Kč na občanskoprávní řízení. Krajský soud v Praze tedy vznesl pochybnosti v tom smyslu, zda poškozená [jméno] [příjmení] nemá nárok i na náhradu nemajetkové újmy v částce 50.000 Kč.

48. S ohledem na popsané skutečnosti soud prvního stupně své názory, pokud jde o náhradu nemajetkové újmy v částce 50.000 Kč [jméno] [příjmení] obžalovaným, přehodnotil a dospěl k závěru, že bude na místě, aby obžalovaný uhradil poškozené [jméno] [příjmení] i částku 50.000 Kč na náhradu nemajetkové újmy. To zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že poškozená uplatňovala nárok na náhradu nemajetkové újmy v této částce z titulu ochrany osobnosti a zřejmě tedy nikoliv z titulu snížení společenského uplatnění tak, jak uzavřel soud v prvním odsuzujícím rozsudku, pokud nárok na náhradu nemajetkové újmy v této částce [jméno] [příjmení] nepřiznal. Z hlediska ochrany osobnosti poškozené částka 50.000 Kč je úměrná podle názoru soudu prvního stupně tomu, jaké útrapy i z hlediska tohoto pohledu poškozená od obžalovaného v důsledku jednání, kterého se obžalovaný dopustil a je popsáno ve výroku rozsudku utrpěla a to zjevně i na veřejnosti zejména v té části skutkového děje, kde obžalovaný donutil poškozenou, aby se oblékla a šla ho udat na policii.

49. Soud tedy tentokrát stanovil obžalovanému povinnost uhradit poškozené [jméno] [příjmení] nemajetkovou újmu v celkové částce 320.634 Kč.

50. Poškozená prostřednictvím zmocněnkyně u hlavního líčení 22. 1. 2019 rozšířila svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy a svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy upravila. Upravila svůj návrh tak, že požadovala, aby soud rozhodl, že nemajetková újma se dělí na tři části, bolestné, ztížení společenského uplatnění a nemajetková újma v částce 50.000 Kč, aby o každé této částce soud rozhodl samostatným výrokem a dále poškozená uplatnila z každé nárokované částky úrok z prodlení a zvýšení každé částky o 10, 20 či 30 % z různých důvodů tak, jak bylo podrobně vysloveno zmocněnkyní poškozené v závěrečném návrhu u hlavního líčení a jak činí písemné vyjádření poškozené, které bylo založeno do spisu u hlavního líčení 22. 1. 2019.

51. Soud nejdříve konstatuje, že shora označeným rozhodnutím Krajského soudu v Praze bylo v podstatě soudu prvního stupně i vytknuto, že o nárocích na náhradu nemajetkové újmy poškozené rozhodl dvěma výroky, zvláště o částce bolestného a ztížení společenského uplatnění dohromady a zvláště o částce 50.000 Kč. Podle usnesení Krajského soudu v Praze tak, jak je shora označeno, měl soud rozhodnout o celkové částce nemajetkové újmy, kterou poškozená proti obžalovanému nárokovala a měl rozhodnout tedy o povinnosti obžalovaného uhradit celkovou částku poškozené [jméno] [příjmení], pokud jde o nemajetkovou újmu.

52. Proto soud nároky poškozené na náhradu škody neoddělil a nerozhodl o každé částce zvlášť tak, jak navrhovala poškozená prostřednictvím zmocněnkyně.

53. Pokud pak jde o navýšení jednotlivých částek, o úrok z prodlení a o další různé procentní zvýšení jednotlivých částek tak, jak je podrobně popsáno v písemném návrhu poškozené, soud odkázal poškozenou s těmito nároky na náhradu škody na občanskoprávní řízení, neboť ke zjišťování dalších nároků poškozené na náhradu nemajetkové újmy, různá zvýšení a úroky z prodlení, by musel soud provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo. To proto, že samotná poškozená ve svém návrhu uvádí, že náhradu úroků z prodlení nemajetkové újmy zákon nezná, zákon zná úrok z prodlení s náhradou škody a nelze v trestním řízení uplatňovat extenzivní výklad, který by byl na škodu proti obžalovanému, byť by se jednalo pouze o uplatněné nároky poškozeného na nemajetkovou újmu. Vyskytují se různé právní názory, které souhlasí s tím, že úrok z prodlení je možné přiznat, i pokud jde o prodlení s úhradou nemajetkové újmy, neboť současná právní úprava nemajetkové újmy na zdraví nezná mimořádné zvýšení náhrady ve smyslu dnes neplatné vyhlášky číslo 440/2011 sbírky a režim úroků z prodlení z dlužných částek náhrad nemajetkové újmy na zdraví je jednotný a mohl by se tedy uplatnit místo tohoto zvýšení, avšak to jsou jen ojedinělé právní názory, kterými by se mohl soud zabývat zejména v rámci občanského soudního řízení. Tam také byla poškozená se zvýšenými nároky na náhradu škody, pokud jde o uplatnění úroku z prodlení a dalších různých procentních navýšení jednotlivých částek nemajetkové újmy, které poškozená v trestním řízení proti obžalovanému uplatnila, byla poškozená odkázána. V občanském soudním řízení by bylo možné, aby se soud zabýval i otázkami případného procentuálního navýšení jednotlivých částek nemajetkové újmy, neboť ono procentuální navýšení je rovněž otázkou, kterou řeší různé právní výklady, pro které však v rámci trestního řízení s ohledem na shora uvedenou zásadu trestního řízení (zákazu rozšiřujícího výkladu právních předpisů v neprospěch obžalovaného) není místo. Mohly by být probírány a dokazovány se značným zdržením trestního řízení. V občanském soudním řízení však na rozsáhlé dokazování v uvedeném smyslu místo je. Právě na toto řízení se zbytky nároků na náhradu škody byla poškozená [jméno] [příjmení] ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu tedy odkázána.

54. Česká průmyslová zdravotní pojišťovna byla odkázána s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení, neboť ke zjišťování skutečné výše nároku této poškozené na náhradu škody ke dni rozhodování soudu by musel soud provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo, zejména konfrontovat počet zdravotnických úkonů a jejich hodnotu, kterou pojišťovna vyčíslila s tím, co by poškozená uvedla, zda lékařské úkony tak, jak je popsala pojišťovna, byly skutečně poškozené poskytnuty a byly jí poskytnuty v hodnotě tak, jak pojišťovna vyčíslila a podobně.

55. Soud nedoplnil dokazování o revizní znalecký posudek ke znaleckému posudku MUDr. Aleny Gayové tak, jak navrhoval obhájce obžalovaného u hlavního líčení 22. 1. 2019, neboť neměl žádné pochybnosti o tom, že znalecký posudek této znalkyně a její výpověď tak, jak ji učinila u hlavního líčení, by vyžadoval revizi, vykazoval pochybné závěry, vzbuzoval i jiné pochybnosti. To zejména s přihlédnutím k tomu, co je zkonstatováno shora, že ve věci vystupovala další znalkyně Mgr. Hana Fechtnerová, která se na podstatných závěrech znaleckého posudku MUDr. Aleny Gayové s ní shodla. Navíc jak je zřejmé z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2018, otázkou revizního znaleckého posudku na znalecký posudek MUDr. Aleny Gayové se zabýval i krajský soud, neboť otázku vypracování revizního znaleckého posudku uplatnil obžalovaný již v podaném odvolání do prvního odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně ze dne 2. 10. 2018 a krajský soud zkonstatoval, že znalkyně MUDr. Alena Gayová si počínala zcela standartním způsobem a ani odvolacím soudem nebyl zjištěn relevantní důvod pro vyhovění návrhu obžalovaného na vypracování revizního znaleckého posudku. O tomto posudku ani krajský soud neměl žádné pochybnosti stejně jako o výpovědi znalkyně, kterou učinila u hlavního líčení. Bylo by proto zcela irelevantní a nadbytečné, aby ve věci obžalovaného byl vypracováván revizní znalecký posudek ke znaleckému posudku MUDr. Aleny Gayové a její výpovědi u hlavního líčení.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 22. ledna 2019

JUDr. Jiřina Říhová
soudkyně